

Kemijärven Vaaran- lammien pumppu- voimalaitoksen voimajohtojen pesimälinnustoselvitys 2025

Sisältö

1. Johdanto	3
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus	3
3. Työstä vastaavat henkilöt	4
4. Inventointimenetelmät	5
4.1. Sovellettu kartoituslaskenta	5
4.2. Epävarmuustekijät	7
5. Lajikohtaista tarkastelua	8
6. Tulokset ja päätelmät	11
7. Kirjallisuus ja lähteet	15

Päiväys: 24.7.2025

Tarkastaja: Sini Solala

Projektinnumero: 12010663

Raportin pohjakartat: Maanmittauslaitoksen avoin aineisto 2025

Viittaussuositus: Ahlman, S., Saastamoinen, T. & Vesämäki, J. 2025:

Kemijärven Vaaranlammien pumppuvoimalaitoksen voimajohtojen pesimälinnustoselvitys 2025. Sitowise Oy.

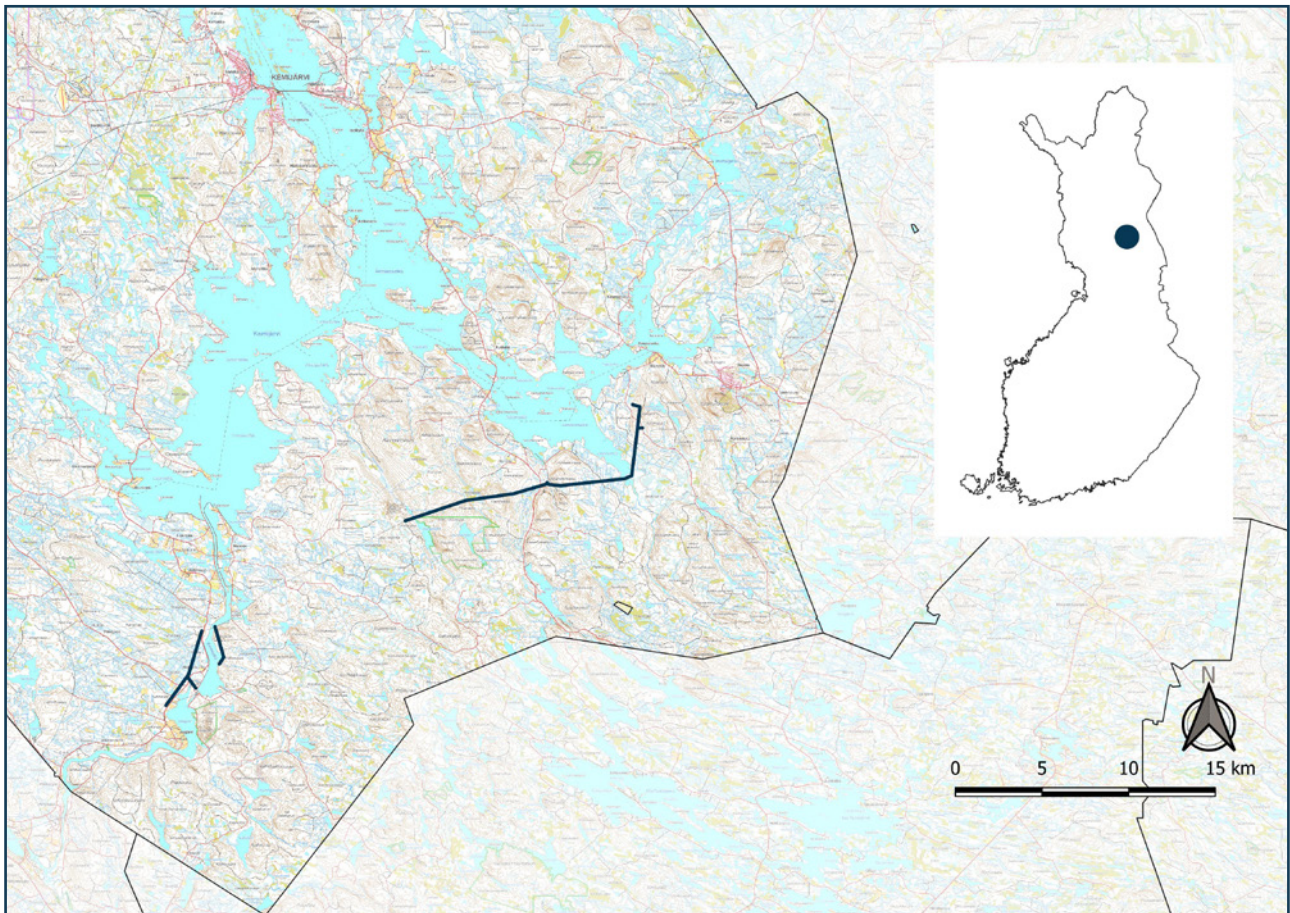
1. Johdanto

Suomen Voima Oy suunnittelee pumppuvoimalan rakentamista Kemijärvelle Vaaranlammiin alueelle. Toiminta perustuu veden potentiaalienergian varastointiin pumpaamalla vettä korkeammalla sijaitsevaan yläaltaaseen ja laskemalla sitä turbiinin läpi alapuoliseen vesistöön. Hankkeeseen lukeutuu myös voimajohdot.

Tässä raportissa esitetään hankesuunnittelua varten Sitowise Oy:n tekemän pesimälinnustoksen tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida hankkeen vaikutuksia pesimälintuihin. Voimajohtoreittien alueella tehtiin inventointeja yhteensä 12 päivänä touko–kesäkuussa 2025. Raportissa esitetään käytetyt inventointimenetelmät, epävarmuustekijät, tulokset ja päätelmät.

2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Vaaranlammiin suunnitellun pumppuvoimalan voimajohtojen selvitysalue sijaitsee Lapin maakunnassa Kemijärven kunnassa (kuva 1). Voimajohtoreitti jakautuu kolmeen osaan. Tuotantoalueelta lounaaseen suuntautuvan reitin pituus on noin 22 kilometriä ja tästä erillään Kemijärven eteläosassa sijaitsee kaksi johtoreittiä. Kemijoen itäpuolella oleva reitti on pituudeltaan noin 2,3 kilometriä ja Kemijoen länsipuolella sijaitsevan pituus sivuhaaran kanssa on noin 5,7 kilometriä (kuva 2). Suunnitellut sähkönsiirtoreitit sijoittuvat osittain olemassa oleviin johtokäytäviin tai niiden välittömään tuntumaan.

Kuva 1. Selvitysalueen (siniset alueet) lähestymiskartta. Lähikunnat ovat vaaleammalla sävyllä.

Kuva 2. Selvitysalueen sijainti ja rajaus.

Selvitysalue kuuluu pohjoisboreaaliseen Peräpohjolan metsäkasvillisuusvyöhykkeeseen sekä eteläisen Peräpohjolan aapasoiden suokasvillisuusvyöhykkeeseen. Kemijoen varren reitit ovat Pohjois-Pohjanmaan aapasoiden suokasvillisuusvyöhykkeellä. Selvitysalueen metsät ovat enimmäkseen metsätalouskäytössä ja suot ojitettuja, mikä on niiden luonnontilaa heikentävä tekijä. Topografialtaan maisema muodostuu vaaroista ja niiden välisistä soistumista. Selänteiden reunoilla tavataan muutamia lähteitä.

Itäinen pitkä reitti rajautuu Ailanganjärven pohjoisosan kohdalta Ottavaaran luonnonsuojelualueeseen (ESA302802), jonka rajaus on sama kuin Ottavaaran Natura-alueen (FI1300406). Selvitysalueelle ei sijoitu pohjavesialueita.

3. Työstä vastaavat henkilöt

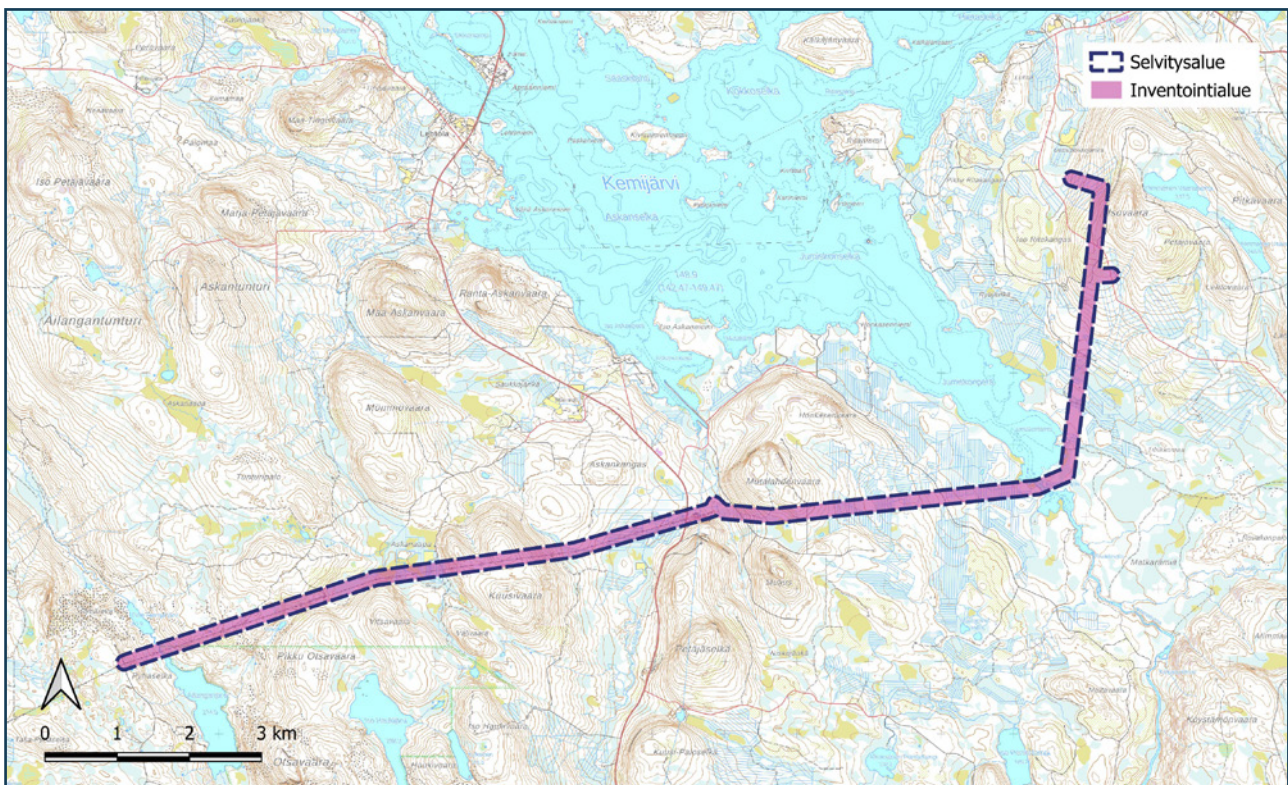
Vaaranlammiin pumppuvoimalaitoksen voimajohtojen pesimälinnustoselvityksen maastotöistä vastasi luonnontieteiden kandidaatti (biologi) Tarmo Saastamoinen. Hänellä on kokemusta pesimälinnustoselvityksistä kahden vuoden ajalta. Raportoinnista vastasivat luontokartoittaja (EAT) ja ympäristöhoitaja Santtu Ahlman sekä luontokartoittaja (EAT) Johanna Vesämäki. Ahlmanilla on 22 vuoden kokemus ja Vesämäellä viiden vuoden kokemus luontoselvitysten raportoinneista.

4. Inventointimenetelmät

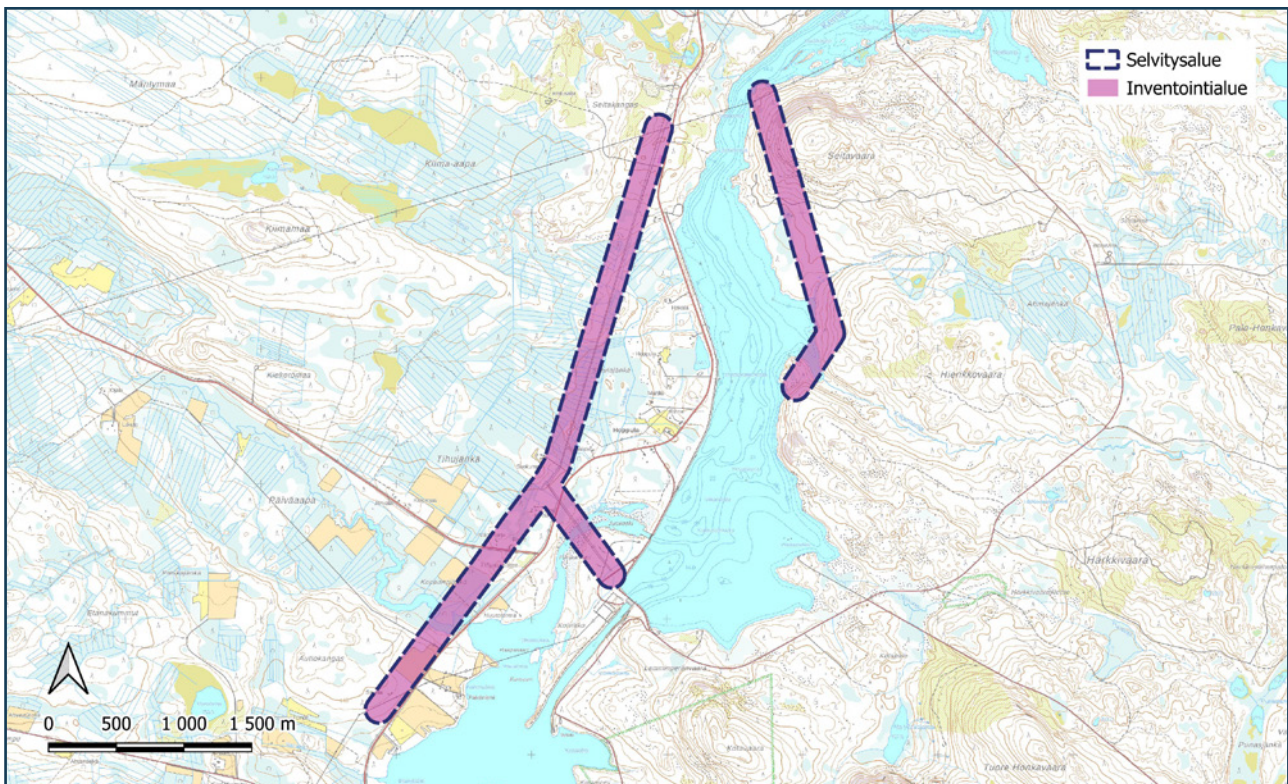
4.1. Sovellettu kartoituslaskenta

Voimajohtoreittien selvitysalueella tehtiin yhteensä 12 sovellettua kartoituslaskentaa, joista ensimmäinen kierros 27.5.–2.6. ja toinen kierros 16.–20.6.2025. Inventoinnit ajoitettiin kello 4.00–12.00 väliselle ajalle pois lukien kaksi ensimmäistä päivää, jolloin inventoitiin erityisesti viitasammakoita klo 8.00–16.00 välisenä aikana. Maastotöihin käytettiin aikaa yhteensä 96 tuntia. Inventointialueet esitetään kuvissa 3–4. Niitä olivat voimajohtoreittien molemmiin puoliin 100 metriä leveät vyöhykkeet eli yhteensä 200 metriä leveät väylät. Selvitysalueiden väliset voimajohtoreitit on selvitetty muiden YVA-hankkeiden yhteydessä.

Sovelletussa kartoituslaskennassa painopisteenä olivat uhanalaiset, EU:n lintudirektiivin liitteen I lajit sekä Suomen erityisvastuulajit. Selvityksen aikana kirjattiin kuitenkin myös sellaisten lajien reviierejä, joilla on esimerkiksi erityistä indikaattoriarvoa. Kartoituslaskennassa huomionarvoisten lajien reviiirit merkittiin kartalle paikan päällä maastossa ja sijainti varmistettiin GPS-paikantimen avulla. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoiteleva koiras, nähty koiras, varoiteleva naaras, nähty naaras, varoiteleva pari ja nähty pari. Paritulkinta on tehty, mikäli edellä mainittu havainto on tehty vähintään kerran sopivassa elinympäristössä, eikä havaintoa ole tulkittu muuttajaksi. Mikäli samalla paikalla on tehty kaksi tai useampia havaintoja, on ne myös tulkittu yhdeksi pariksi. Menetelmä on sovellettu kartoituslaskentaohjeista (Koskimies & Väisänen 1988) ja se vastaa tuoreimpia suosituksia (Mäkelä & Salo 2023). Erona on kuitenkin, että parimäärät on tulkittu varovaisuusperiaatteen mukaisesti yhdestä havainnosta, eikä kahdesta, sillä kyseessä on yleispiirteinen selvitys.

Kuva 3. Inventointialue pitkällä reitillä.

Kuva 4. Inventointialueet lyhyillä reiteillä.

Lajit, joista kerättiin kaikki reviirihavainnot:

- ▶ Vesilinnut
- ▶ Peltokanalinnut (ei fasaani)
- ▶ Metsäkanalinnut
- ▶ Haikarat
- ▶ Päiväpetolinnut (vain löydetyt pesät)
- ▶ Rantakanat
- ▶ Kurki
- ▶ Kahlaajat (ei metsäviklo, lehtokurppa)
- ▶ Lokkilinnut
- ▶ Uuttukyyhky, turkinkyyhky, turturikyyhky
- ▶ Pöllöt
- ▶ Kehrääjä
- ▶ Tervapääsky
- ▶ Kuningaskalastaja
- ▶ Tikat (ei käpytikka)
- ▶ Kiurut
- ▶ Pääskyt (vain löydetyt pesät)
- ▶ Niittukirvinen, lapinkirvinen
- ▶ Västäräkit
- ▶ Tilhi
- ▶ Koskikara
- ▶ Peukaloinen
- ▶ Satakieli, sinirinta, sinipyrstö
- ▶ Leppälinnut
- ▶ Taskut
- ▶ Sepelrastas
- ▶ Sirkkalinnut
- ▶ Kultarinnat
- ▶ Kerttuset
- ▶ Kirjokerttu, pensaskerttu
- ▶ Idänuunilintu, lapinuunilintu, sirittäjä
- ▶ Pikkusieppo
- ▶ Viiksitimali
- ▶ Pyrstötiainen
- ▶ Töyhtötiainen, hömötiainen, lapintiaainen
- ▶ Pähkinänakkeli

- ▶ Kukankeittäjä
- ▶ Lepinkäiset
- ▶ Närhi, pähkinähakki, kuukkeli, harakka
- ▶ Kottarainen
- ▶ Varpunen
- ▶ Järripeippo
- ▶ Viherpeippo, vuorihemppe
- ▶ Kirjosiipikäpylintu, isokäpylintu
- ▶ Punavarpunen
- ▶ Taviokuurna
- ▶ Punatulkku
- ▶ Nokkavarpunen
- ▶ Sirkut (ei keltasirkku)

4.2. Epävarmuustekijät

Linnustoa inventoitiin pesimäaikana 12 päivän aikana. Alueen pinta-alaan nähden linnustoselvitystä voidaan pitää riittävän kattavana. Suurella todennäköisyydellä linnustolliset arvot on löydetty. Joitakin yksittäisiä huomionarvoisia lajeja on saattanut jäädä löytymättä, mutta kokonaisuuden kannalta se ei ole merkityksellistä. Lisäksi inventoinnit tehtiin riittävän hyvissä sääolosuhteissa (taulukko 1).

Taulukko 1. Sääolosuhteet inventointien aikana. Pilvisyydessä esimerkiksi 0/8 = pilvetön ja 8/8 = täysipilvinen.

Päivämäärä	Lämpötila alussa	Lämpötila lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa	Tuuli alussa	Tuuli lopussa
27.5.2025	10 °C	15 °C	8/8	5/8	4 m/s SW	7 m/s SW
28.5.2025	9 °C	12 °C	7/8	8/8	3 m/s SW	7 m/s SW
29.5.2025	7 °C	15 °C	0/8	1/8	3 m/s S	5 m/s SW
30.5.2025	7 °C	16 °C	8/8	1/8	0 m/s	5 m/s W
31.5.2025	3 °C	16 °C	0/8	3/8	0 m/s	3 m/s SE
1.6.2025	8 °C	7 °C	7/8	8/8	3 m/s N	3 m/s N
2.6.2025	4 °C	11 °C	0/8	7/8	1 m/s SE	4 m/s SE
16.6.2025	5 °C	12 °C	0/8	7/8	1 m/s N	2 m/s SE
17.6.2025	6 °C	13 °C	2/8	8/8	1 m/s NW	3 m/s SE
18.6.2025	10 °C	11 °C	7/8	8/8	1 m/s SW	1 m/s NE
19.6.2025	5 °C	10 °C	7/8	0/8	4 m/s N	3 m/s NE
20.6.2025	4 °C	9 °C	0/8	7/8	2 m/s NW	5 m/s NW

5. Lajikohtaista tarkastelua

Tässä osiossa käsitellään voimajohtoreittien selvitysalueella maastotöiden aikana havaittuja lintulajeja. Kustakin lajista esitetään suomalaisen nimen lisäksi tieteellinen nimi. Palstan oikeassa reunassa on merkitty sinisellä hakasulkuihin lajin uhanalaisuusluokka ja suojelustatus: CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut ja NT = silmälläpidettävä (Hyvärinen ym. 2019). Lisäksi RT = alueellisesti uhanalainen (BirdLife 2024), DIR = EU:n lintudirektiivin laji ja V = Suomen kansainvälinen vastuulaji. Suomen kansainvälinen vastuulaji tarkoittaa eliölajia, jonka populaatiosta vähintään Euroopan laajuisesti merkittävä osa elää ja lisääntyy Suomessa. Suomella on sen vuoksi erityinen vastuu kansainvälisellä tasolla lajin seurannasta, tutkimuksesta ja suojelusta. Kustakin lajista esitetään yleispiirteisesti elinympäristöön liittyviä tietoja (Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024, Luontoportti 2024, Suomen Lajitietokeskus 2024, Zetterström ym. 2023) sekä tuorein parimääräarvio (Lehikoinen yms. 2018).

Pyy (*Tetrastes bonasia*)

[VU][DIR]

Voimajohtoreittien varrella oli yhteensä viisi reviiriä (kuvat 5 ja 7). Pyy pesii pohjoisinta Suomea lukuun ottamatta lähes koko maassa. Laji suosii pesimäalueinaan etenkin kuusikkoja ja tiheitä metsäalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 410 000–700 000 paria. Pyy on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji ja EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Teeri (*Tetrao tetrix*)

[DIR][V]

Voimajohtoreittien varrella oli yksi reviiri (kuva 5). Teeri pesii Suomessa kuusimetsävyöhykkeellä lukuun ottamatta pohjoisinta Lappia. Teeri viihtyy kaikenlaisissa metsissä, mutta suosii etenkin valoisia vyöhykkeitä hakkuuaukeiden, soiden ja peltojen laitamilla, sekä rantojen läheisyydessä ja saarissa. Laji on riippuvainen aukeista paikoista soidinpaikkojen sekä talvisten yöpymispaikkojen vuoksi. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 350 000–640 000 paria. Teeri on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Metso (*Tetrao urogallus*)

[DIR][V]

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuvat 5 ja 7). Metso pesii Suomessa suurimmassa osassa maata, mutta pesimäkanta on harvempaa etelässä ja rannikkoseudulla, ja Tunturi-Lapista laji puuttuu kokonaan. Metso suosii laajoja metsäalueita, etenkin soiden pilkkomaa vaihtelevaa kangasmetsää sekä vanhoja aarniometsiä, mutta elää myös varovaisesti käsitellyissä talousmetsissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 200 000–340 000 paria. Metso on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Kurki (*Grus grus*)

[DIR]

Voimajohtoreittien varrella oli yksi reviiri (kuva 6). Kurki pesii Suomessa lähes koko maassa aina Tunturi-Lappiin saakka. Lajin vakituiset pesimäalueet puuttuvat lähinnä pohjoisimmasta Lapista sekä ulkosaaristovyöhykkeeltä. Laji on alkujaan suolintu, mutta pesii myös merenlahtien ja järvien ruovikoissa, sekä hakkuuaukeilla ja muilla pienemmillä kosteikkoalueilla. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 37 000–51 000 paria. Kurki on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Kuovi (*Numenius arquata*)**[NT][V]**

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuva 7). Kuovi pesii Suomessa lähes koko maassa eteläiseen Lappiin saakka. Runsainta pesintä on Oulun ja Pohjois-Karjalan korkeudelle asti. Laji suosii pesimäpaikkoinaan pelto- ja suoalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 80 000–91 000 paria. Kuovi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Valkoviklo (*Tringa nebularia*)**[NT][V]**

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuvat 5–6). Valkoviklo pesii Suomessa lähes koko maassa, esiintymisen painottuessa maan pohjoisosaan. Maan eteläisimmässä osassa pesintä on satunnaista. Pesimäpaikkoinaan laji suosii mäntykankaiden varvikoita ja jäkäläköitä, joissa pesii kuopassa maassa. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 48 000–64 000 paria. Valkoviklo on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Taivaanvuohi (*Gallinago gallinago*)**[NT]**

Voimajohtoreittien varrella oli kolme reviiriä (kuvat 5 ja 7). Taivaanvuohi pesii Suomessa koko maassa. Laji suosii pesimäpaikkoinaan kosteikko- ja ranta-alueita, mutta puuttuu kuitenkin yleensä rämeiltä ja rahkanevoilta. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 120 000–220 000 paria. Taivaanvuohi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Västäräkki (*Motacilla alba*)**[NT]**

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuvat 5 ja 7). Västäräkki on Suomessa yleinen pesimälintu koko maassa. Laji viihtyy kaupunki- ja kulttuuriympäristössä sekä kauempana asutuksesta, aina saaristoon ja Pohjois-Suomen vesialueille saakka. Västäräkin pesäpaikkojen kirjo on laaja. Se rakentaa pesänsä usein rakennusten ja rakenteiden koloihin tai puun koloon. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 330 000–470 000 paria. Västäräkki on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Leppälintu (*Phoenicurus phoenicurus*)**[V]**

Voimajohtoreittien varrella oli yhteensä 20 reviiriä (kuvat 5–7). Leppälintu pesii Suomessa koko maassa etelärannikolta ja lounaissaaristosta pohjoisimpaan Lappiin. Pesimäpaikkoinaan laji suosii valoisia männiköitä, mutta myös muita kangasmaiden aukkoisia metsiä ja tunturikoivikoita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 500 000–800 000 paria. Leppälintu on Suomen erityisvastuulaji.

Pensastasku (*Saxicola rubetra*)**[VU]**

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuvat 5–6). Pensastasku pesii Suomessa lähes koko maassa, puuttuen lähinnä maan pohjoisimpien osien tunturipaljakoilta. Laji suosii pesimäpaikkoinaan aukeita alueita kuten avosoita, peltoaukeita, pensaikkaisia niittyjä ja teiden varsia. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 140 000–220 000 paria. Pensastasku on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji.

Hömötiainen (*Poecile montanus*)**[EN]**

Voimajohtoreittien varrella oli yhteensä 16 reviiriä (kuvat 5–7). Hömötiainen pesii Suomessa koko maassa aina pohjoisimpia tunturikoivikoita myöten. Pesimäpaikkoinaan laji suosii havu- ja sekametsiä, joissa on eri-ikäistä puuta ja lahoppuuta, koska laji pesii kannoissa tai lahopökölöissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 440 000–670 000 paria. Hömötiainen on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

Närhi (*Garrulus glandarius*)**[NT]**

Voimajohtoreittien varrella oli yksi reviiri (kuva 7). Närhi pesii Suomessa suurimmassa osassa maata ja yhtenäinen levinneisyysalue yltää Lapin keskiosiin asti. Pesimäpaikkoinaan närhi suosii erityisesti havumetsiä ja havupuuvaltaisia sekametsiä, joissa se rakentaa pesän puuhun. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 90 000–140 000 paria. Närhi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Kuukkeli (*Perisoreus infaustus*)**[NT][V]**

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuvat 5–6). Kuukkeli pesii Suomessa enää maan pohjoisosissa, lähinnä Oulun ja Kainuun seudulta pohjoiseen. Pesimäpaikkoinaan laji suosii vanhoja naavaisia havumetsiä, joissa pesii havupuissa ja vaatii reviiriltään laajan yhtenäisen metsän. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 34 000–84 000 paria. Kuukkeli on uhanalaisuusluokaltaan silmällä pidettävä (NT) laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Järripeippo (*Fringilla montifringilla*)**[NT]**

Voimajohtoreittien varrella oli yhteensä peräti 66 reviiriä (kuvat 5–7). Järripeippo pesii Suomessa lähinnä maan pohjoispuoliskolla, mutta yksittäisiä pesijöitä voidaan tavata etelämpänäkin. Laji suosii pesimäpaikkoinaan harvahkoja seka- ja havumetsiä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 1 100 000–1 500 000 paria. Järripeippo on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Viherpeippo (*Carduelis chloris*)**[EN]**

Voimajohtoreittien varrella oli yksi reviiri (kuva 7). Viherpeippo pesii Suomessa koko maassa, mutta välttelee yhtenäisempiä metsäalueita ja tunturi-paljakoita. Laji suosii pesimäpaikkoinaan metsänreunoja, hakamaita ja metsiköitä, katajikoita sekä pensainkoita puistoissa ja puutarhoissa. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 110 000–230 000 paria. Viherpeippo on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

Isokäpylintu (*Loxia pytyopsittacus*)**[V]**

Voimajohtoreittien varrella oli yksi reviiri (kuva 6). Isokäpylintu pesii koko Suomen alueella ja on yleinen metsäseuduilla Tunturi-Lappia lukuun ottamatta. Laji suosii pesimäpaikkoinaan kalliomänniköitä, iso- ja harvapuusia mäntykankaita ja rämeenreunoja. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 29 000–120 000 paria. Isokäpylintu on Suomen erityisvastuulaji.

Pohjansirkku (*Emberiza rustica*)**[NT]**

Voimajohtoreittien varrella oli yksi reviiri (kuva 5. Pohjansirkku pesii Suomessa koko maassa esiintymisen painottuessa Keski-Suomea pohjoisemmaksi Metsä-Lapin pohjoisosiin asti. Pesimäpaikkoina laji suosii soistuneita metsiä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 140 000–280 000 paria. Pohjansirkku on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Pajusirkku (*Emberiza schoeniclus*)**[VU]**

Voimajohtoreittien varrella oli kaksi reviiriä (kuvat 5–6). Pajusirkku pesii Suomessa koko maassa runsaamman esiintymisen painottuessa pohjoisinta Suomea etelämmäs. Pesimäpaikkoina laji suosii erilaisten kosteikkojen rantapensaikkoja ja ruovikoita, kuten soiden reunojen pensaikkoisia alueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 170 000–200 000 paria. Pajusirkku on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji.

6. Tulokset ja päätelmät

Vaaranlammiin pumppuvoimalaitoksen voimajohtoreittien pesimälinnusto saatiin selvitettyä varsin kattavasti sovelletun kartoituslaskennan avulla. Reittien varrella havaittiin yhteensä 41:n eri lajin reviiri (taulukko 2), joista valtaosa on hyvin tavallisia pesimälajeja. Lajistoon lukeutuu 18 huomion-arvoista lajia, joista neljä on EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajeja, kahdeksan valtakunnallisessa uhanalaisuusluettelossa silmälläpidettäviä, kolme vaarantuneita ja kaksi erittäin uhanalaisia (taulukko 3, kuvat 5–7).

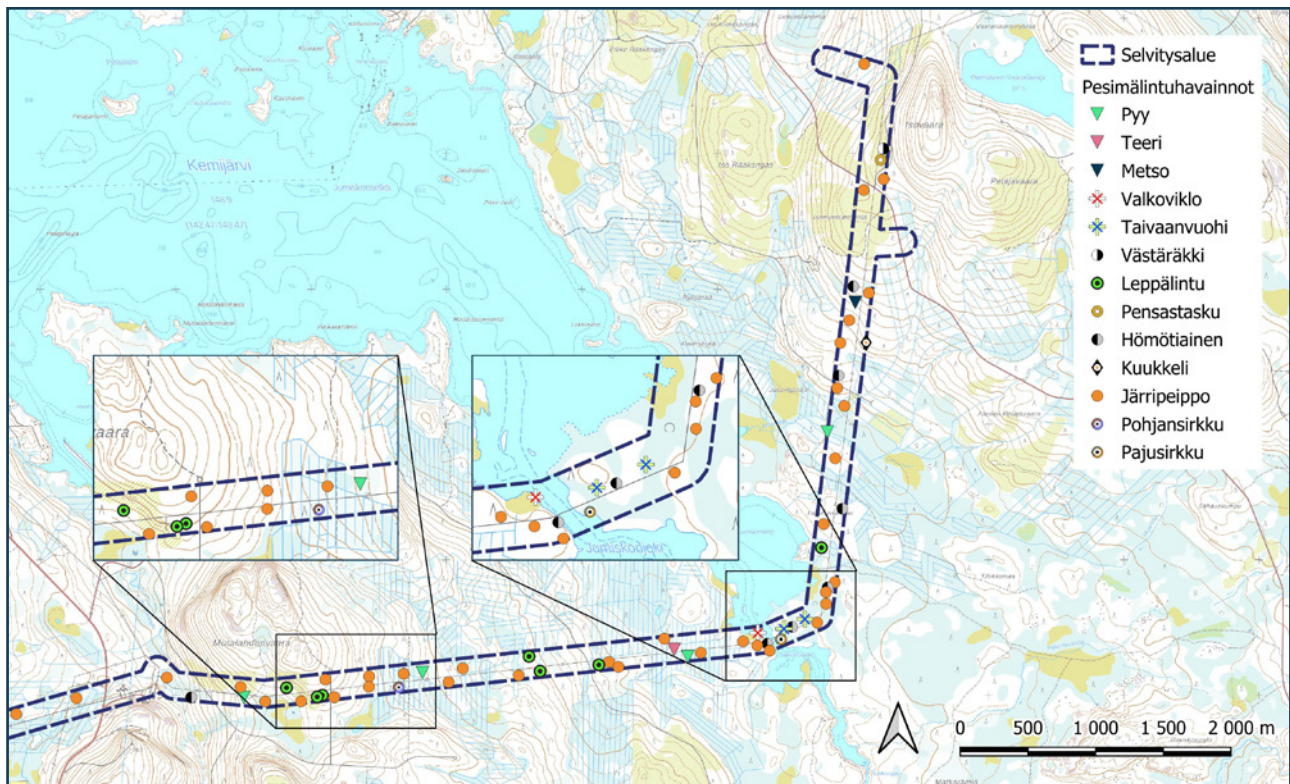
Taulukko 2. Selvitysalueella pesineet lintulajit. Parimäärä esitetään lajeista, joita inventoitiin systemaattisesti.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Pyy	5	Peukaloinen	3	Kuukkeli	2
Teeri	1	Punarinta	-	Varis	-
Metso	2	Leppälintu	20	Korppi	-
Kurki	1	Pensastasku	-	Peippo	-
Kuovi	2	Laulurastas	-	Järripeippo	66
Metsäviklo	-	Punakylkirastas	-	Viherpeippo	1
Valkoviklo	2	Hernekerttu	-	Vihervarpunen	-
Taivaanvuohi	3	Tiltiltti	-	Pikkukäpylintu	-
Käki	-	Pajulintu	-	Isokäpylintu	1
Käpytikka	-	Kirjosieppo	-	Punatulku	4
Metsäkirvinen	-	Sinitäinen	-	Pohjansirkku	1
Keltavästäräkki	1	Talitiainen	-	Pikkusirkku	5
Västäräkki	2	Hömötiainen	16	Pajusirkku	2
Tilhi	1	Närhi	1		
Yhteensä 41 lajia					

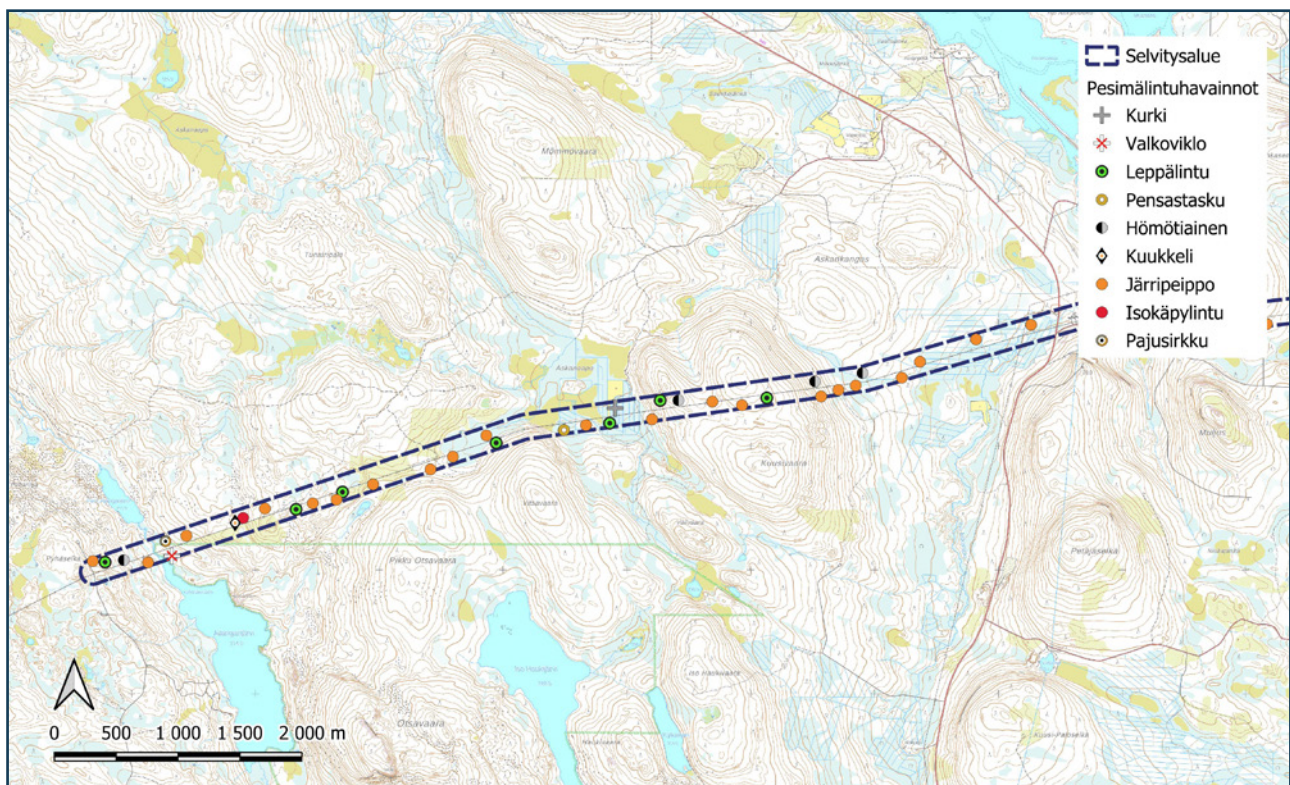
Taulukko 3. Selvitysalueella pesineiden huomionarvoisten lajien luokat ja parimäärät.
 EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä.

Laji	Tieteellinen nimi	EU:n lintu-direktiivin laji	Suomen erityisvastuulaji	Uhanalaisuusluokka	Pareja
Pyy	<i>Tetrastes bonasia</i>	x	-	VU	5
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	x	-	1
Metso	<i>Tetrao urogallus</i>	x	x	-	2
Kurki	<i>Grus grus</i>	x	-	-	1
Kuovi	<i>Numenius arquata</i>	-	x	NT	2
Valkoviklo	<i>Tringa nebularia</i>	-	x	NT	2
Taivaanvuohi	<i>Gallinago gallinago</i>	-	-	NT	3
Västäräkki	<i>Motacilla alba</i>	-	-	NT	2
Leppälintu	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	-	x	-	20
Pensastasku	<i>Saxicola rubetra</i>	-	-	VU	2
Hömötiainen	<i>Poecile montanus</i>	-	-	EN	16
Närhi	<i>Garrulus glandarius</i>	-	-	NT	1
Kuukkeli	<i>Perisoreus infaustus</i>	-	x	NT	2
Järripeippo	<i>Fringilla montifringilla</i>	-	-	NT	66
Viherpeippo	<i>Carduelis chloris</i>	-	-	EN	1
Isokäpylintu	<i>Loxia pytyopsittacus</i>	-	x	-	1
Pohjansirkku	<i>Emberiza rustica</i>	-	-	NT	1
Pajusirkku	<i>Emberiza schoeniclus</i>	-	-	VU	2

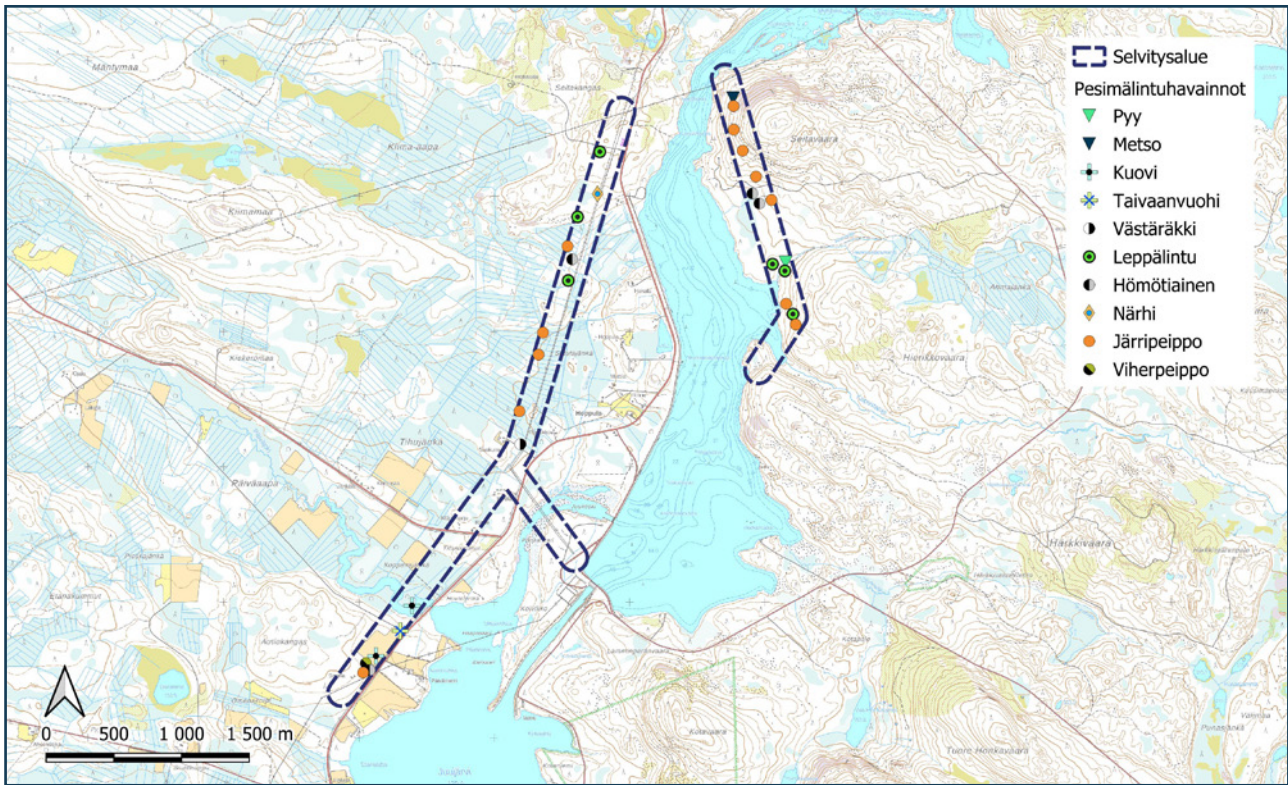
Voimajohtoreittien pesivät huomionarvoiset lajit ovat pääosin metsämaiden lajeja ja ne ovat pääosin ns. hajallaan pitkin voimajohtoreittejä. Erityisiä reviirikeskittymiä ei havaittu, eikä havaintojen perusteella tulkittu linnustollisesti arvokkaita alueita. Huomionarvoisten lajien reviireistä lähes puolet koski järripeippoja, joka on eräs runsaslukuisimpia lintulajeja Lapissa.

Kuva 5. Huomionarvoisten lintulajien reviirit. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

Kuva 6. Huomionarvoisten lintulajien reviirit. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

Kuva 7. Huomionarvoisten lintulajien reviirit. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

7. Kirjallisuus ja lähteet

BirdLife Suomi ry 2024:

Suomessa alueellisesti uhanalaiset lintulajit. <www.birdlife.fi/suojelu/lajit/uhanalaisuus/alue/>

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988:

Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2. painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo. Helsinki.

Lehikoinen, A., Below, A., Jukarainen, A., Laaksonen, T., Lehtiniemi, T., Mikkola-Roos, M., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tiainen, J. & Valkama, J. 2018:

Suomen lintujen pesimäkantojen koot. Linnut vuosikirja 2018. BirdLife Suomi ry, Luonnontieteellinen keskusmuseo ja SYKE.

Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024:

Lintuatlaksen tulospalvelu – lajit. Suomen 4. lintuatlas. Viitattu 29.8.–4.9.2024 (www.lintuatlas.fi).

Luontoportti 2024:

Linnut. Viitattu 2.–4.9.2024 (<https://luontoportti.com/c/3/linnut?sid=3>).

Mäkelä, K. & Salo, P. 2023:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023.

Suomen Lajitietokeskus 2024:

Lintulajien lajikortit. Viitattu 29.8.–4.9.2024 (www.laji.fi).

Zetterström, D., Svensson, L. & Mullarney, K. 2023:

Lintuopas. Euroopan ja Välimeren alueen linnut. Kustannusosakeyhtiö Otava.

SITOWISE